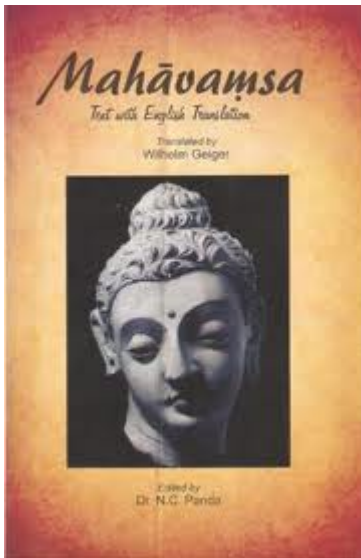

Mahavamsa - den stora krönikan (Sri Lanka)

Inom Theravada-Buddhismen förvaltar man en skrift som i vissa kretsar spelat en inte obetydlig roll vid legitimeringen av våldshandlingar i Sri Lanka: *Mahavamsa* (Den stora krönikan).

Denna nationalistiska skrift beskriver bland annat hur den Buddhistiske kungen *Dutthagamani* (101-77, f.vt) gick ut i krig, åtföljd av 500 buddhistiska asketer (*yatis*) för att strida/kriga mot den hinduiska tamilkungen *Elara* som inrättat ett konungadöme i norra delarna av Sri Lanka. Krönikan beskriver hur *Dutthagamani* lyckas besegra inkräktarna i ett extremt blodigt slag i *Anuradhapura*.

Efter striden fick kungen samvetsqual över det lidande han förorsakat, men åtta *arhanter* kom snabbt till hans hjälp och tröstade honom med orden:

”På grund av denna din handling finns inget hinder på din väg till himmelen. O människornas herre, endast en och en halv människa har av dig blivit slaktad. Den ena (av dem) hade sökt tillflykterna och den andre avlagt de fem löftena. Resten (bestod av varelser) med fel åskådning och dåligt leverne, vilka ansetts vara lika djur. Men du

skall få Buddhas lära att skina på många sätt. O människornas styresman. Övervinna därför din förvirring (översättning av Peter Schalk 1986).”

I denna utsaga ser man tydligt hur de upplysta munkarna (i mina ögon är de inte upplysta) omdefinierar fienderna och tar ifrån dem deras människovärde. Slaktande var försvarbart (med undantag för de två, eller en och en halv personer som var buddhister) därför att tamilerna var hinduer och att syftet med handlingen var att återupprätta Buddhismen i Sri Lanka.

Dutthagamani uttrycker det på följande sätt: denna min strävan är inte (att uppnå) kungamaktens lycka, utan denna min strävan är att upprätta den fullständigt upplystes lära. Kriget var således ett regelrätt religionskrig som sökte ena riket under ett buddhistiskt paraply, enligt professor Schalk. Professor Peter Harvey (2000) menar att detta är det närmaste vi kan komma ett heligt krig i den buddhistiska historien.

Mahavamsa spelar en viktig roll för många singhaleser och de möter texten återkommande under livet i olika sammanhang, såsom i konst, populärlitteratur, seriemagasin, skolböcker, teater och opera.

Jag vill också säga att det är viktigt att notera att denna icke-kanoniska text är även kontroversiell inom buddhistiska kretsar både inom och utanför Sri Lanka. Man har ofta debatterat denna skrift i Sri Lanka. Professor Herman Oldenberg, en tysk lärd indologi som har publicerat flera studier om Buddha och översatt många Pali-texter anser att denna skrift är en ren uppfinning.

Författaren VA. Smith som har skrivit en bok om *Asoka* och den tidigare historien i Indien hänvisar också till *Mahavamsa* som en vävnad av absurditeter. Jag har naturligtvis inte kunskapen för att säga om *Mahavamsa* är äkta eller om det bara är bara är ett rent påhitt och hopkok som kom till världen 1837 av George Turnor som både var officer och historiker i Ceylon Civil service. Men däremot så

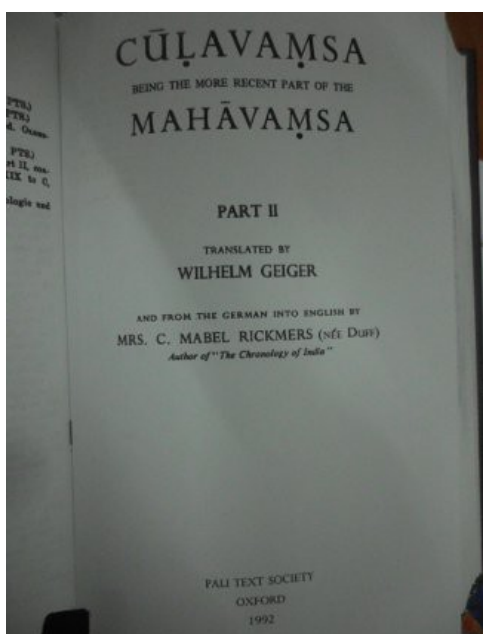
vet jag att denna skrift inte ingår i *Tipitaka suttorna* (Theravada-Buddhismens grundskrifter) och att krig/våld icke går ihop med dessa texter.

En tysk översättning av *Mahavamsa* kom till av Wilhelm Geiger 1912. Men som jag skrev innan: denna text finns inte i *Tipitaka*-berättelserna och här har jag försökt att skildra hur man kan missbruka Buddhas lära för att försvara krig och annat våld.

Slutord om Mahavamsa och korrigeringar

När jag hade äran att bli inskriven i det Buddhistiska Universitetet i Chiang Mai i templet *Wat Suan Dok* så hade jag tillgång till heliga skrifterna som *Culavamsa*, *Dipavamsa* och *Mahavamsa*.

Jag vill inte påstå att jag att jag läste igenom dessa skrifter en jag ville ändå göra vissa korrigeringar av det jag hade skrivit den 23 juli, 2012 i Malmö. När jag skrev om Hur man kan missbruka Buddhas lära. Finns på min hemsida www.buddhisminfo.se - Föredrag och Föreläsningar.

Mahavamsa är en viktig historisk källa: boken handlar om strider och invasioner, domstol, intriger, stora konstruktioner av stupas, tempel och vattenreservoarer, skrivna i eleganta verser som är lätta att memorera. Den fångar fantasin hos den Buddhistiska världen och beskriver hur den var tidigare.

Till skillnaden från många texter från antikens Grekland, så diskuteras olika aspekter av den vanliga människans liv. *Mahavamsa* togs längs Sidenvägen till många Buddhistiska länder. Delar av den översattes, återberättades och absorberades i andra språk. En utökad version av *Mahavamsa*, vilken ger många fler detaljer, har hittas i Kambodja.

Den *Mahavamsa* gav upphov till många andra pali-krönikor, vilket gör Sri Lanka av denna period sannolikt till världens ledande center av *Pali*-litteratur (en bok som har inspirerat och lärt mig mycket av är utan tvekan – *The Heritage of the*

Bhikkhu skriven av Walpola Rahula)

När jag bläddrar i boken *Culavamsa/Mahavamsa* så hittar jag den stående bland *Tipitaka*-böckerna som består av 57 olika band. Även om den inte tillhör som en kanonisk religiös text, så kan man ändå säga att det är en helig religiös text i Sri Lanka.

Man måste komma ihåg att flera viktiga texter i Theravada-traditionen författades kort tid efter det att *Tipitaka* hade inlämnats i kanon. Dessa texter åtnjuter stor auktoritet och popularitet. Den mest kända av dem är *Milinda-panha*, som man i Burma tagit med i *Khuddaka-nikaya*.

Jag delar Wilhelm Geigers åsikt och uppfattning. Han anser att det inte är möjligt att bilda sig en harmonisk och trovärdig bild av *Culavamsa/Mahavamsa* och säger i inledningen av sin bok att det inte rör sig om medveten falsk information utan det har mer att göra med författarens (eller författarnas) inställning till historien.

Källor

Thomas Lindgren – *Fundamentalism och Helig Terror*.

Fundamentalism – Politiska rörelser i vår tid (handlar om Bhutan och Sri Lanka).

P. Schalk – *Politisk Buddhism i Sri Lanka*, svensk religionshistorisk årsskrift, sid 73-80.

Knut A. Jacobsen – *Buddhismen*.

T. J. Bartholmeusz – *In defense of Dharma*.

Walpola Rahula – *The Heritage of the Bhikkhu*.

Länkar som jag har använt:

www.Wikipedia.org

Dietmar Dh Kröhnert,

Buddhistiska Universitetet i *Wat Suan Dok* den 14:e januari, 2013.

Den 25:e mars 2013 uppgraderade och granskade jag vad jag hade skrivit i februari 2013 när jag var i Thailand. Jag har bara ändrat lite i texten och satt dit ett par bilder. Det värsta är att när man skall korrigera texten får man sätta dit alla Å, Ä och Ö. Dessa finns inte på datorerna i Thailand.

Dietmar Dh Kröhnert.

Malmö 25:e Mars 2013.

(Texten är redigerad av Tobias Heed, juli 2013).